

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Milana Lipovského na neverejnom zasadnutí konanom 5. septembra 2012 v trestnej veci obvineného **F. U. pre prečin zanedbania povinnej výživy** podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 1T 30/2010, o dovolaní, ktoré podal obvinený F. U., zastúpený obhajkyňou Mgr. G. H., advokátkou v Trenčíne, proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2011, sp. zn. 3To 159/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F. U. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 29. októbra 2010, sp. zn. 1T 30/2010, bol obvinený F. U. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. Konkrétne na tom skutkovom základe, že od 1. apríla 2009 do 28. februára 2010, okrem mesiaca december 2009, neplatil výživné na maloletú dcéru P. U., nar. X., lebo nepracoval a nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, od 24. júna 2009 do 31. júla 2009 bol zamestnaný a od augusta 2009 pracuje ako živnostník v Rakúsku, hoci rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 10. novembra 2009, sp. zn. 10P 208/2009, mu bolo určené platiť od 29. januára 2009 zvýšené výživné 150 € mesačne do rúk matky Bc. A. B., bytom D. a dlžné výživné za obdobie od 29. januára 2009 do 31. októbra 2009 vo výške 700,18 € mu bolo povolené splácať po 30 € mesačne od dňa nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, a tak dlhuje na výživnom Bc. A. B. sumu 782,80 €, lebo v období od novembra 2009 do júna 2010 postupne zaplatil 717,20 €.

Za to bol obvinenému F. U. podľa § 207 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2011, sp. zn. 3To 159/2010, bolo odvolanie obvineného F. U. podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Prostredníctvom obhajkyne podal obvinený F. U. proti uzneseniu krajského súdu (v podstate aj proti rozsudku okresného súdu) dovolanie. Odôvodnil ho poukazom na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. Konkrétne, že bolo porušené právo obvineného na obhajobu, pretože z nesprávne pripravenej obžaloby sa nemal dôvod domnievať, že sa aj naďalej dopúšťa trestného činu zanedbania povinnej výživy. Odvolací súd mu neumožnil vopred sa oboznámiť s písomným vyjadrením matky maloletej, že obvinený jej výživné dlhuje. Tiež mu mal umožniť preukázať jeho tvrdenia a za tým účelom odročiť verejné zasadnutie odvolacieho súdu. dôsledne mal vypočítať dlh obvineného na výživnom, ktorý je v skutočnosti nižší než je uvedené na piatej strane napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, keďže ku dňu rozhodnutia druhostupňového súdu výška dlžného výživného predstavovala sumu 662,82 €.

Obvinený U. ďalej súdom vytýka, že pri posudzovaní „trestnosti skutku“ sa nezaoberali takými okolnosťami ako sú napr. spôsoby akými sa otec stará o iné potreby dieťaťa. Konkrétne skutočnosťou, že obvinený prenechal matke svojich detí štvorizbový byt, ktorý ona následne predala. Vyslovil výhradu aj proti tomu, že splatný dlh na výživnom považoval súd za bežné výživné, čo podľa názoru obvineného nie je pravdou.

Z týchto dôvodov obvinený F. U. navrhol, „aby Najvyšší súd zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Žiline“.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš nepovažuje dovolanie obvineného za dôvodné. Poukazuje na to, že obvinený vedel o svojej povinnosti platiť nielen zvýšené mesačné výživné, ale aj dlh na výživnom od 29. januára 2009 do 31. októbra 2010.

Na hlavnom pojednávaní dňa 29. októbra 2010 bol obvinený U. upozornený na skutočnosť, že má doplatiť aj zvýšené zameškané výživné.

Sám na hlavnom pojednávaní uviedol, že vedel o svojej povinnosti platiť zvýšené výživné po 150 € so spätnou účinnosťou, pričom mal doplácať dlh po 30 € mesačne. Neplatil, lebo ako hráč stihol prehrať všetko, čo zarobil. V čase hlavného pojednávania mu výplata chodila na matkin účet, aby ju neprehral. Obvinený mal možnosť dlžné výživné uhradiť, kým o jeho odvolaní nerozhodol krajský súd.

Prokurátorka navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvineného ako neopodstatnené podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011). Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ ani písm. g/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 (s poukazom na § 567j ods. 7 Tr. por.) dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 (s poukazom na § 567j ods. 7 Tr. por.) dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V posudzovanom prípade takáto situácia nenastala a obvinený tieto dovolacie dôvody vyvodzuje len z vlastnej úvahy, ktorá nemá oporu v žiadnych dôkazoch, ktoré by prinajmenšom spochybňovali napadnuté rozhodnutia.

Z obsahu rozhodnutí oboch súdov, t.j. okresného i krajského je zrejmé, že tieto vychádzajú zo zákonne získaných dôkazov, reagujúc na všetky obhajobné tvrdenia obvineného F. U.

Tento v dôvodoch odvolania tvrdil, že predložením šekov a výpisov z banky odvolaciemu súdu dokáže preplatok na výživnom. V tejto súvislosti krajský súd v napadnutom uznesení uviedol, že „...žiadne ďalšie dôkazy o zaplatení výživného za obdobie od 1. apríla 2009 do 28. februára 2010“, kedy okresný súd ustálil koniec páchania skutku, obžalovaný F. U. **ani na výzvu krajského súdu nepredložil.**

Z odôvodnenia oboch súdnych rozhodnutí vyplýva, že so vznesenými námietkami obvineného, ktoré vo svojej podstate zopakoval v podanom dovolaní, sa tieto súdy vysporiadali zákonu zodpovedajúcim presvedčivým spôsobom.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ani písm. g/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011, Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 5. septembra 2012

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová